

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4870/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Шелмић, адвокат из ..., против тужене „ББ банка“ АД из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 487/19 од 26.08.2019. године, у седници од 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 487/19 од 26.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 487/19 од 26.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 1569/18 од 05.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је ништав члан 9. Уговора о кредиту од 22.04.2009. године који гласи да се корисник кредита обавезује да по основу трошкова обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење плати банци једнократну накнаду у висини од 1,25% од износа одобреног кредита, и тужена је обавезана да тужиљи исплати 165,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од 22.04.2009. године до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 18.864,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 487/19 од 26.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” 72/11, 55/14). Наиме, побијана пресуда донета је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године о трошковима кредита, па нема законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизије није дозвољена.

У тужби поднетој суду 16.10.2018. године, вредност предмета спора је означена на 19.552,00 динара.

Будући да се тужбени захтев односи на потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић